

Promoure la solidaritat des de la responsabilitat

Els candidats d'SDP Víctor Naudi i Sílvia Bonet es van reunir dijous passat amb la junta de l'Associació de Minusvàlids i Disminuïts d'Andorra (Amida).

Fou una trobada adreçada a parlar i escoltar, com moltes altres que hem estat fent durant les darreres setmanes amb entitats i associacions.

Víctor Naudi i Sílvia Bonet van poder parlar així amb representants de l'associació capdavantera de les persones discapacitades del nostre país. I van escoltar les seves preocupacions i les seves propostes per millorar l'actuació del Govern.

Els responsables d'Amida, que es queixen que les aportacions que fan arribar al ministeri de Salut i Benestar molt sovint no són tingudes en compte, van manifestar també la seva preocupació per la pèrdua de poder adquisitiu que es derivaria d'una contenció en l'import de les pensions.

En aquest punt Sílvia Bonet va exposar el nostre treball parlamentari en la tramitació de la llei de serveis socio-sanitaris que va presentar el Govern d'Antoni Martí. Perquè la consellera d'SDP ha treballat força al Consell General per millorar la situació dels ciutadans que pateixen discapacitats.

De manera especial les esmenes que va presentar Sílvia Bonet al projecte de llei de serveis socials i socio-sanitaris de DA van permetre millorar positivament el text, de manera que es va moderar algunes de les disposicions restrictives que la majoria de DA volia imposar amb el seu text inicial.

Val a dir que Sílvia Bonet coneix molt bé la problemàtica de les persones amb discapacitat funcional. L'any 2010 la vaig nomenar ministra de Salut i Benestar després d'haver-li demanat, l'any 2009, que fos membre del consell d'administració de la

Caixa Andorrana de Seguretat Social.

En tots dos càrrecs va demostrar la seva disponibilitat, la seva tenacitat i, alhora, els seus valors solidaris.

La solidaritat s'ha d'exercir des de la responsabilitat, tocant de peus a terra, però tenint sempre ben presents les necessitats dels més febles. Per això SDP defensa que els discapacitats tinguin la seva veu en les instàncies públiques on s'examini la seva situació especial.

L'Estat té el deure de tenir cura, amb especial atenció, de les persones més vulnerables dins la societat, tant els més grans com els que pateixen alguna diversitat funcional.

En aquesta línia considerem necessari que l'administració pública expressi més ambició pels més vulnerables, respectant i potenciant l'autonomia de la gent gran i de les persones amb diversitat funcional.

Per això proposem diverses mesures, començant per reforçar el Consell Nacional de la Discapacitat, amb més participació i compromís d'escolta.

També considerem important que es pugui posar a disposició gratuïtament el sistema d'alerta a domicili.

Alhora seria útil crear un programa específic d'ajudes per a l'adaptació de pisos per a les persones grans o amb diversitat funcional.

La crisi econòmica no pot ser una excusa per fer perdre el que durant molts anys s'ha anat bastint.

En aquest àmbit cal plantar cara a aquesta mena de "veritats

afirmades" que són les idees que el pensament únic neoliberal ha volgut posar de moda. El sociòleg polonès Zygmunt Bauman les enumera així: que el creixement és la base del benestar; que un consum en constant augment afavoreix el desig i la felicitat; que la desigualtat és natural i que la competència és condició suficient per a la justícia social.

Plantem cara a aquestes falses veritats, però tocant de peus a terra.

Sabem que la política no és un joc de bondats ni d'àngels. És més aviat l'art d'acostar voluntats divergents per assolir el bé comú.

En aquesta campanya electoral escoltem veus que pretenen assumir en exclusiva, monopolitzar al capdavant, la defensa de l'anomenat Estat del benestar.

Una defensa que es vol absoluta: "...no es pot tocar res, no es pot reformar res. La Llei de la Seguretat Social del 2008 és intocable."

A SDP no ho veiem així.

Vam creure que era millor i, en tot cas, més positiu negociar amb l'adversari que tenia la majoria al Consell General per intentar salvar l'essencial. Estem convençuts que el país no necessita una esquerra radical i sectària, sinó una proposta progressista que des del centre esquerra se situï en la centralitat de la societat andorrana.

És el que hem defensat durant els darrers dos anys i el que defensem en aquest inici de campanya.

L'equitat social no és incompatible amb l'adaptació a la realitat.